

GÜNÜN KONUĞU

Hakkı KESKİN

Almanya Türk Toplumunu Genel Başkanı

Almanya Musevi Toplumunu

HÜR Liberal Parti Başkan Yardımcısı ve Kuzey Rhen Westfalya Eyaleti Parti Başkanı Sayın Möllemann' la, Almanya Musevi Toplumunu Başkan Yardımcısı Sayın Friedmann arasındaki tartışma, son üç haftadır Almanya'nın en önemli konuları arasındaydı. Yazılı ve görsel medya bu konuya ilk sıralarda yer verdi. Başbakan'dan, tüm diğer siyasi yetkililere değin herkes bu konuda görüş açıkladı.

Tartışma Sayın Möllemann'ın Friedmann hakkında kullandığı bir cümleyle Almanya'nın gündemine oturdu. Möllemann, 'Friedmann tavrı ve davranışlarıyla Musevi düşmanlığının Almanya'da yayılmasına neden oluyor' anlamına gelen bir açıklama yaptı. Bilindiği gibi Möllemann Alman-Arap Dostluk Kuruluşu'nun uzun yıllardır başkanlığını yapmaktadır. Bu bağlamda Möllemann, İsrail Başbakanı Şaron'un Filistinlilere karşı izlediği politikayı da, hiç bir Alman politikacısının cesaret edemediği sertlikle eleştirmekte ve kinamaktadır.

UNUTULMAZ İNSANLIK SUÇU

Dünya'da eşi görülmemiş bir insanlık suçu, Nazi Almanya'sında Musevi soykırımıyla yaşandı. Altı milyondan fazla Musevi'nin Avrupa'da akıl almaz yöntemlerle Naziler tarafından imha edilmesinin tek nedeni, bu insanların Musevi olmalarıydı. Yakın Alman tarihinin bu insanlık suçu, sanıyorum hiç bir zaman unutulamayacaktır. Bu nedenle de Alman politikacılarının yapacakları her açıklamada son derece dikkatli ve ölçülü olmaları, bu tarihi sorumluluklarından kaynaklanmaktadır. Çoğu Avrupa Birliği ülkesi İsrail'in Filistin politikasını eleştirirken, Almanya yetkilileri ve hatta medyası bu konuda son derece temkinli ve ölçülü davranmaktadır.

Denebilir ki Möllemann bu konuda ilk Alman politikacısı olarak kendi deyimıyla Almanya için var olan bir 'Tabuyu' yıkmaya kalktı. Ne var ki affedilemez büyük bir yanlış yaparak. Şaron hükümetinin Filistinlilere karşı izlediği kabul edilemez mümkün olmayan ve barış koşullarını giderek ortadan kaldıran politikasını Möllemann'ın eleştirmesi kanımca Almanya kamuyunda onay görüldü. Hatırlanacağı gibi bu konuda benim de eleştirel bir yazım bu köşede yayınlandı (19.4.2002).

Ne var ki yukarı da belirtildiği gibi, Möllemann'ın ' Musevi liderlerinden birini, Musevi düşmanlığından sorumlu göstermesi', özellikle Almanya'da tarih boyunca Musevilere karşı kullanılan suçlamalara çağrışım yaptı. Almanya gibi zengin bir kültür toplumunda Hitler'in hem de geniş halk desteğiyle iktidar olabilmesi, sanıldığı gibi hiç de tesadüfi değildir. Aksine daha önce 250 yıl yüreyle Almanya'da Musevi toplumuna karşı ekilen düşmanlık tohumlarının ve onların toplumdaki dışlanmalarının adeta beklenmesi gereken bir ürünü ve sonucudur. Musevilere karşı Almanya'da izlenen Devlet politikası, başlangıcından itibaren ayrımcı ve dışlayıcı olmuştur. Alman Musevileri, 1789 Fransa Devrimi'nin etkileriyle ancak 1871'den sonra, yani 100 yıllık ayrımcı devlet politikasından sonra, vatandaşlık hakkına kavuşurlar. Museviler yine de istisnalar dışında adalet, ordu ve eğitim kurumlarında görev almazlar. 1879'da Berlin'de Musevi düşmanlığını ana görevi ilan eden bir 'Hıristiyan Sosyal İşçi Partisi' kurulur. Yani Hitler'in iktidara gelmesinden tam 54 yıl önce.

İktidarların çözemediği bir çok sorundan Museviler sorumlu tutulur (daha ayrıntılı bilgi için bakınız, www.keskin.de). Bazı politikacıların günümüzde göçmenleri sorumlu gördüğü gibi.

MÖLLEMANN'IN BÜYÜK YANLIŞI

İşte Möllemann'ın belki de istemiyerek tarihle böyle bir çağrışım yapan suçlaması, bu nedenle Almanya'nın gündemine oturdu.

Almanya'da ve tüm diğer demokratik hukuk devleti ülkelerinde asla vazgeçilmemesi gereken temel ilke, isterseniz buna korunması gereken tabu da diyebiliriz, ırkçılık, Musevi ve yabancı düşmanlığı yapılarak oy avcılığına çıkılmamasıdır. Ne yazık ki bunu Almanya da hem de her seçimde bazı siyasi partili yetkililer yapmaktadır. Almanya'da işsizliğin, bazı kentlerdeki konut sıkıntısının, artan suç işleme oranlarının, eğitimdeki başarısızlığın sorumluları göçmenler ve daha çok Türkler gösterilmektedir. Çünkü göçmenlerin ve Türklerin çok büyük kesimi henüz seçme-seçilme hakkına sahip değildir.

Möllemann'ın bu suçlamasını, CSU ve CDU lu bazı diğer politikacılar ayıran özellik, ilk defa bir Alman politikacısının bir musevi liderini hedef göstermesidir. Konuşmacı olarak katıldığım yüzlerce konferansdan beni çok etkileyen ve asla unutamayacağım birinde, hem de akademiker bir Alman'ın söylediği idi. 'Musevilerin başına gelenler, onların Alman toplumuyla kaynaşmalarının sonucudur. Türkler bundan ders almalıdır.' Alman Akademiker ve işverenlerin oluşturduğu bir kuruluşun konferansında, Musevilerin imha edilmişlerinin sorumluluğunu onlara yükleyen bu kişiye karşı, benim dışımda kimseden tepki gelmemesini ben hala anlayabilmiş değilim.